

**Chương 336: Hội Đồng Ma Cà Rồng (1) - Gặp
Gỡ Thất Dạ Tộc**
(Số từ: 2061)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:05 PM 06/04/2023

‘Tại sao tôi phải chết vì các người?’

Với những lời này, Olivia chen qua đám đông đông cứng và bỏ lại phía sau con phố.

"Kính tửm."

Mặt cô đanh lại khi nói.

"Con người thật đáng ghê tửm."

Khi mảnh tình yêu cuối cùng của cô dành cho nhân loại vỡ vụn, Olivia lăm bắm với một tay che miệng.

Cô đã đối mặt với sự sa đọa của con người quá nhiều lần và cuối cùng đã mất đi sự đồng cảm còn sót lại với họ.

"Đừng quá khắt khe với họ. Họ không biết điều gì tốt hơn."

"..."

Olivia tặc lưỡi.

"Phải, họ sẽ hành động khác nếu họ biết."

Cô ấy nhìn tôi.

"Họ sẽ cho rằng tôi là một người phụ nữ bản thủ, không trong sạch được quý cứu và nên bị thiêu sống."

Đôi mắt của Olivia thay đổi.

Trong đôi mắt thường buồn của cô ấy, một vực thẳm đen tối dường như hiện ra, giống như ánh mắt của Radia Schmit.

Sự xấu xa và ghê tởm của con người cuối cùng đã phá vỡ Olivia.

Tôi không thể bác bỏ lời nói của cô ấy.

Tôi không thể phủ nhận tuyên bố của Olivia rằng con người, dù ngu dốt hay hiểu biết, đều tham gia vào những hành động ghê tởm như vậy.

"Ma Vương? Ừ, tôi không biết tại sao lũ quỷ lại cứu tôi. Nhưng nếu mục tiêu của hắn là xây dựng lại Ma giới và giết tất cả con người..."

Olivia nắm chặt tay tôi.

"Tôi sẽ chiến đấu để bảo vệ một vài người tôi yêu thương. Tôi sẽ không chiến đấu vì những sinh vật khốn nạn đó."

Olivia ôm lấy tôi.

Giống như Ellen.

Olivia cũng đã quyết định chiến đấu.

Nhưng lý do cơ bản của cô ấy để làm như vậy đã thay đổi đáng kể so với thái độ trước đây của cô ấy.

Nó không thể không thay đổi.

Olivia là một người có thể được mô tả là có vẻ ngoài mềm mại nhưng bên trong cứng rắn. Cô ấy tốt bụng và thân thiện với nhiều người, nhưng cô ấy cũng rất kiên quyết.

Tuy nhiên, ngay cả một người như cô ấy cũng có thể bị đẩy đến vụn vỡ.

Cô ngày càng mệt mỏi với việc nhẹ nhàng từ chối và xua đuổi vô số người đang bám lấy mình.

Những sự kiện gần đây đã đẩy Olivia đến bờ vực suy sụp tinh thần.

Phát hiện ra trại trẻ mồ côi mà cô nuôi dưỡng đang biến thủ tiền và bỏ đói bọn trẻ, Olivia cảm thấy bị phản bội.

Và cuối cùng, cô gặp phải những người biến nước mắt thành vũ khí và yêu cầu sự hy sinh của cô.

Olivia, người đã nhận ra rằng không có lý do gì để sống một cuộc sống cho những người như vậy, đã thay đổi.

Nếu phải chiến đấu với Ma vương, cô ấy sẽ chiến đấu, nhưng đó không phải là vì nhân loại, như cô ấy đã nói rõ.

Với tình hình này, có vẻ như cô ấy sẽ hợp lực với Ma vương tiếp theo để mang lại sự hủy diệt cho loài người nếu cô ấy biết đó là tôi.

Tuy nhiên, tôi không muốn khai thác tình trạng suy sụp của Olivia. Tôi không muốn tạo gánh nặng cho một con người đáng thương đang phải vật lộn với một nhiệm vụ kỳ lạ nào đó.

Xét cho cùng, tôi cũng không mong loài người bị diệt vong.

Tất nhiên, Olivia không thay đổi nhiều so với con người thường ngày của cô ấy.

"Biển đi. Đừng làm phiền tôi nữa."

"C-cái gì? Ừm, senpai, ý cô là gì...?"

"Cậu không nghe tôi nói sao? Tôi đã phải nói bao nhiêu lần rồi? Cậu có phải đồ ngốc không?"

"C-cái gì... cái gì... Senpai...?"

Sau đó, tôi thấy Olivia vài lần ném những lời cay nghiệt vào người khác.

Radia Schmit không phải là người duy nhất yêu cầu Olivia trở lại thế giới tôn giáo.

Olivia dường như đã bày tỏ sự miễn cưỡng trước những yêu cầu như vậy cho đến bây giờ, nhưng cô ấy đã bắt đầu phản ứng mạnh mẽ hơn, từ chối thẳng thừng những yêu cầu đó.

Tôi nghĩ đó là một sự giải thoát.

"Này, Reinhardt! Anh muốn ăn trưa cùng nhau không?"

Nhưng nhìn thấy cô ấy đối xử thô bạo với Kouhai của mình và sau đó lại nở một nụ cười rạng rỡ với tôi...

Và nhìn cô ấy đột nhiên chạy đến chỗ tôi, cười toe toét và khoác tay nhau...

Bằng cách nào đó, có vẻ như Olivia của tôi thậm chí còn trở nên điên rồ hơn trước...

Và nó làm tôi hơi sợ.

Olivia của tôi đã thay đổi.

Tuy nhiên, những thay đổi có vẻ tích cực trên bề mặt.

Mọi người cứ làm phiền Olivia vì cô ấy quá tốt bụng.

Nói một cách dễ hiểu, cô ấy có vẻ quá dễ tính.

Khi Olivia bắt đầu hành động hung hăng hơn, mọi người dường như quá sợ hãi để nói chuyện với cô ấy một cách tùy tiện.

Olivia không yếu hơn bất kỳ ai khác về sức mạnh. Nếu ai đó cố gắng sử dụng vũ lực với cô ấy, họ sẽ chỉ bị tổn thương mà thôi.

Vì vậy, tôi nghĩ tốt hơn là Olivia nên quyết đoán, ngay cả vì lợi ích của chính cô ấy.

Một ngày nọ trong kỳ nghỉ, tôi gặp Eleris ở khu rừng phía nam gần trụ sở của băng Rotary.

"Điện hạ đã sẵn sàng chưa?"

"Rồi."

"Từ giờ trở đi, thần sẽ giải thích Hội đồng cho ngài. Điện hạ phải nhớ mọi thứ."

Một cuộc họp với Hội đồng Ma cà rồng.

Vì mục đích đó, Eleris bắt đầu thông báo cho tôi mọi thứ tôi cần biết, từ đầu đến cuối.

Cuộc họp hôm nay sẽ thay đổi đáng kể tương lai.

Vì vậy, tôi không thể chấp nhận bất kỳ sai lầm nào.

Với một nháy mắt!

Dịch chuyển trở lại pháo đài Epiax, nơi này thậm chí còn trở nên tàn bạo và lạnh giá hơn trước.

Trận bão tuyết dữ dội nhấn chìm pháo đài dường như khiến bầu không khí trở nên ngọt ngào hơn bao giờ hết, có lẽ vì những sinh vật bên trong.

"Radia đâu?"

"Thần đã bảo cô ấy ở trong phòng trong suốt cuộc họp."

"Tốt."

Chết tiệt.

Tôi không có nhiều tình cảm với cô ấy, nhưng vì Eleris đang chăm sóc cô ấy nên tôi không thể không lo lắng.

*Swish

Sử dụng chiếc nhẫn của Sarkegar, tôi trở lại hình dáng của Valier.

Điều thứ hai tôi làm dưới cái tên Valier, không phải Reinhardt.

Tham dự Hội đồng Ma cà rồng.

Một cuộc họp nơi những người đứng đầu của năm gia tộc Chúa tể ma cà rồng tụ tập.

Lần trước, trong nhiệm vụ nhóm của Temple, đó là nơi chúng tôi chơi một trò chơi mafia và tổ chức một cuộc họp. Nghĩ đến việc nơi này bây giờ có các Chúa tể ma cà rồng, những kẻ chỉ xuất hiện thôi cũng có thể đảo lộn cả lục địa, cảm giác vừa kinh hãi vừa buồn cười.

Khi tôi mở cửa phòng họp, bốn người đã ngồi ở bàn tròn.

Vì họ không thuộc về Ma giới, nên họ không thực sự thể hiện sự tôn trọng với tôi.

Một số nhìn tôi với vẻ thích thú, một số thờ ơ, một số có vẻ coi thường tôi và một số thì khó hiểu.

"Rất vui được gặp mọi người. Tôi là Valier."

Xem xét tuổi của họ và thực tế là họ không thuộc về Ma giới,

Tôi quyết định dùng giọng điệu tôn trọng với họ, không quá trịnh trọng nhưng vẫn lịch sự.

Ngay khi tôi vừa ngồi xuống, một tiếng cười lạnh lùng vang vọng trong phòng họp.

"Chủ nhân của quốc gia tồn tại đã đến."

Quốc gia không tồn tại.

Chắc hẳn nó ám chỉ đến Darklands đã biến mất.

Tôi không thèm đáp lại lời khiêu khích.

Con ma cà rồng đã cười nhạo tôi.

Một người phụ nữ nhợt nhạt với đôi môi đỏ quyến rũ.

Bỏ qua vẻ đẹp của cô ấy, có một đặc điểm khác biệt về cô ấy.

Tôi đã nghe về nó từ Eleris, vì vậy tôi không ngạc nhiên lắm.

"Rất vui được gặp anh. Tôi là người cai trị của Thursday (木曜) trong Thất Dạ Tộc, Luvien."

Tai dài.

Chỉ có thể có một lời giải thích.

Cô ấy là một Elf.

Một Elf đã tuyệt chủng từ lâu, đang sống với cái mác ma cà rồng gắn liền với mình.

Việc các Chúa tể Ma cà rồng là những sinh vật cổ xưa được chứng minh chỉ bởi thực tế là Chúa tể Ma cà rồng đầu tiên đã được nhiều người biết đến.

Một Elf là một Elf, nhưng.

Điều đáng ngạc nhiên hơn là được ở bên cạnh cô ấy.

"Rất vui được gặp anh, Ma Vương trẻ tuổi."

Một giọng nói trang trọng phát ra từ người ngồi cạnh cô.

"Tôi là người cai trị của Friday (金曜) trong Thất Dạ Tộc, Gallarsh."

Cơ thể khổng lồ và có làn da cứng như đá.

Với đôi mắt đỏ và hàm răng nhô ra trên môi dưới như những chiếc ngà.

Gallarsh, Ma cà rồng Orc.

Đó là một cảm giác kỳ lạ, chỉ cần nghe về nó, nhưng bầu không khí ngột ngạt không thể đùa được.

Người ta nói rằng tất cả các Chúa tể Ma cà rồng đều là những pháp sư đặc biệt, nhưng người này có vẻ giống một người nên vung rìu đá hơn là một ma cà rồng.

Tiếp theo là một ma cà rồng đang nhìn tôi với ánh mắt tò mò.

"Xin chào, Archdemon! Tôi là Lucynil, Chúa tể của Wednesday (水曜)! Rất vui được gặp anh! Tôi lớn

tuổi hơn, vì vậy hãy bình thường với nhau, được chứ?"

"...Được, tốt thôi."

Bằng cách nào đó, ma cà rồng đã rất căng thẳng. Nó có hình dáng của một cô gái trẻ và hành động như một đứa trẻ.

'Mỗi người trong số họ là duy nhất theo cách riêng của họ, nhưng họ không hung dữ. Họ đã sống lâu đời nên... họ khá lịch sự. Điện hạ có thể coi Gia chủ của Wednesday là... vô hại.'

Mặc dù nó có hình dạng của một cô gái ma cà rồng trẻ...

Nguồn gốc của Nó không phải là con người.

Chắc chắn.

Tôi nghe nói đó là một Homunculus.

Tôi thậm chí không thể tưởng tượng rằng một Homunculus có thể trở thành ma cà rồng. Tôi cũng tự hỏi ai đã tạo ra một Homunculus như vậy và làm thế nào nó trở thành ma cà rồng.

Lucynil sẽ là sự tồn tại đặc biệt nhất trong số các Chúa tể ma cà rồng có mặt ở đây. Lucynil nhìn tôi với vẻ mặt tò mò.

Và cuối cùng,

"Thật vinh dự khi được gặp một sinh vật vĩ đại như vậy."

Người đàn ông lớn tuổi, người đã đội một chiếc mũ, cúi đầu thật sâu trước tôi.

"Tôi là Antirianus, Chúa tể của Saturday (土曜)."

Ông ấy nhìn tôi với một nụ cười khó hiểu.

Tôi nghe nói ông ấy là con người.

Antirianus dường như là người bình thường nhất trong cuộc tụ họp này, nhưng điều đó lại khiến ông ta có vẻ phi thường nhất.

Trên thực tế, Eleris đã cảnh báo tôi nên thận trọng với Antirianus, gọi ông ta là một người bí ẩn.

Gia chủ của Tuesday, Eleris.

Gia chủ của Wednesday, Lucynil.

Gia chủ của Thursday, Luvien.

Gia chủ của Friday, Gallarsh.

Gia chủ của Saturday, Antirianus.

Năm trong số các Gia chủ của Thất Dạ Tộc đã có mặt tại Hội đồng ma cà rồng.

"Bây giờ, hãy tiến hành một cuộc họp có sự tham gia của Archdemon."

Antirianus nhẹ nhàng tuyên bố khai mạc.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading